

то може бы, да дойдѣтъ ловцити, нека имама здравото си око, за да гледамъ; отъ кѣмъ морето не ма е страхъ, и нека е обхрнато нататкъ слѣпото. Из при сичко това, като минѣвали отъ тамо въ една ладѣйка нѣкои рибари, сзрѣли го, и като пѣстили една стрѣла, отрепали го. Тѣжко ми! Дѣмалъ като умирахъ, отъ гдѣто ма вѣше страхъ, отъ тамо не ма постигна, постигна ма смърть-та отъ гдѣто са не болахъ. Басната значи, че дрдго мисля, и дрдго ми са случва. Страхувамъ са отъ тѣкъ, а дохожда ми отъ дрдгадѣ раната; пазя са отъ естественното, а постига ма нечваното. Ако съмъ человекъ, и имама раздма, ако съмъ Христѣанинъ, и имама вѣра, какво трѣвѣка да правя? Да оздравя себе си, та да ма не е страхъ отъ нигдѣ, сз що? Сз исповѣданіето. Кога? По скоро.

НЕДѢЛА ПАТЯ ОТЪ ПОСТЫТЫ.

„Не вѣста чesъ прѣсита.“

(Марка гл. 10, ст. 38).

ЗЯРАДИ ЧЕ ТРѢБЪВА ДА ПРОСИМЪ ПРИЛИЧНЫТЫ.

До гдѣто тщеславіето, и честолюбіето смжрава, развзрѣва, и превръща на опаки сѣкомъ вещь междѣ князи, и голѣмци внѣтрѣ въ палатыты на царіе, и владѣтели, тѣи са не вижда странно, зацото знаема, че желаніето на власть-та е страсть на свѣтскыты человекъци.“ Вѣсте, упоминѣва Христосъ, ѣкѣ мнѣши са владѣти ѣзыки, соудолѣвѣютъ ѣмъ: ѣ велѣци ѣхъ ѣвладѣютъ ѣми.“^{Мар. 10, 42.} Из да свдшамы таквосъ нѣщо междѣ Апостола, то естъ междѣ, свѣщенны лица, които сж са отрѣкли веднзждѣ отъ свѣта; внѣтрѣ въ Христовото училище, което е было училище на сиромашіа, и смиренномѣдріе, това е една вещь, които не можли да трахѣтъ даже и самити Апостоли, които начинѣли да негодѣватъ: „начаша негодовѣти.“^{ст. 41.} Но за кого? За Іакова, и Іоанна, сзвченициты. Іаковъ, и Іоаннъ двата сына на Зеведеа, человекъци прости, простородни, и сиромаси въ Іерусалимъ, рибари по хддожество, твърдѣ долни по сзстоаніе, балнѣватъ царства, като чули Христа да дѣма: „Ето взели заamy въ Іерусалимъ.“^{ст. 33.} помислили, че той отхожда тамъ да стане царь. Проводили първо майка си, за да ходатайствѣва, по-